

הפטרה מבוארת

על-פי המלבי"ם

שתי הלכות ביום

פרשת כי תשא

ספר מלכים א' פרק יח

בפרשת השבוע מובאת תוכחת משה רבינו לבני ישראל על עשיית העגל, ומפטירים בפרשה זו העוסקת בתוכחת אליהו לבני ישראל, לאחר שבאותו זמן גזר אליהו שלא ירדו גשמים בשל חטא עבודה זרה, עד ששבו העם בתשובה.

פרק יח (א) לאחר שבמשך כל תקופת הבצורת סגר אליהו את כל צנורות השפע, והכין את עצמו להיות הגורם לעצירת הגשמים, לא היה שייך שיבוא דרכו שפע מהשמים. אמנם כיון שהוצרך עתה להחיות את בנה של האלמנה, ובהכרח נעשה בעצמו צינור של שפע למשוך חיות וחיים לילד, על ידי זה נפתחו כל מעיינות החיים ולא היה ניתן עוד לעצור את השפע הרוחני, ולכן אמר לו ה' כעת כי תיפסק הבצורת ויבוא מטר על פני האדמה. אמנם, כיון שאליהו אמר לאחאב שלא יהיה מטר כי אם על פי דבריו, שלחו ה' לאחאב כדי להראות לו שהוא מסכים לירידת הגשמים. ואמנם, כיון שכבר נעצר המטר הטבעי [מאחר וכבר יבשו כל הנחלים ומקווי המים] והיה צורך במטר היורד בהשגחה פרטית לטובה, הוצרך אליהו להחזיר את העם בתשובה. **וַיְהִי יָמִים רַבִּים** - עברו שלש שנים של בצורת בארץ ישראל, **וַדָּבָר ה' הָיָה אֵל אֱלֹהֵי בִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר, לֵךְ הָרָא אֶל אַחְאָב,** והשתדל להחזיר את ישראל בתשובה, שיהיו ראויים לטובה זו, **וְאֶתְנָה מֵטֵר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.** (ב) **וַיֵּלֶךְ אֱלֹהֵי הַרְאֹת אֶל אַחְאָב,** ואותו זמן היה ראוי לכך שישמעו העם לדבריו, כיון שהיה זה לאחר שנים של בצורת, **וְהָרַעַב חִזַּק בְּשָׂמְרוֹן,** ויראו האנשים יראת מוות. (ג) וגם אחאב כבר הרגיש כי בגללו באה הצרה הזו, **וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל עֲבָדָיו אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת, וְעֲבָדָיו הָיָה יָרָא אֶת ה' מְאֹד,** ומחמת כן מינה אותו אחאב לממונה על ביתו, כדי שבזכותו ינצל גם הוא. (ד) **וַיְהִי בְּהִכָּרִית אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי ה', וַיִּקַּח עֲבָדָיו מֵאֵה נְבִיאִים, וַיַּחְבִּיֵּא חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעֲרָה** - בכל מערה חמישים נביאים, **וְכָל־כִּלְכֵּם לָחֵם וּמִים.** (ה) **וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל עֲבָדָיו, לֵךְ בְּאַרְץ אֵל כָּל מַעֲיָנֵי הַמַּיִם, וְאֵל כָּל הַנְּחָלִים, אֲוִלִי נִמְצָא חֲצִיר וְנַחְיָה סוּס וּפָרָד, וְלֹא נִכְרִית מִהַבְּהֵמָה.** (ו) **וַיַּחְלְקוּ לָהֶם אַחְאָב וְעֹבַדְיָהוּ אֶת הָאָרֶץ לְעֵבֶר בָּהּ, אַחְאָב הִלֵּךְ בְּדָרֶךְ אֶחָד לְבָדוֹ, וְעֲבָדָיו הִלֵּךְ בְּדָרֶךְ אֶחָד לְבָדוֹ.** (ז) **וַיְהִי עֲבָדָיו בְּדָרֶךְ, וְהִנֵּה רֹאֵה הוּא אֶת אֱלֹהֵי לַקְרָאתוֹ, וַיַּכְרֵהוּ, וַיַּפֵּל עֹבַדְיָהוּ עַל פְּנָיו לְהַשְׁתַּחוּת לֵאלֹהֵי, וַיֹּאמֶר, הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי. (ח) וַיֹּאמֶר לוֹ, אֲנִי. וְעַתָּה לֵךְ אָמֹר לְאֲדֹנֶיךָ, לְאַחְאָב, הִנֵּה אֱלֹהֵי. (ט) וַיֹּאמֶר עֹבַדְיָהוּ לֵאלֹהֵי, מֵה חֲטָאתִי, כִּי מַחַמַּת כֵּן אֶתָּה נָתַן אֶת עֲבָדֶיךָ בְּיַד אַחְאָב, לְהַמִּיתָנִי. (י) וּבִיָּאֵר עֹבַדְיָהוּ אֶת דְּבָרָיו, מְדוּעַ הוּא סָבֹר שֶׁאַחְאָב יִהְרַגוּ, חֵי ה' אֱלֹהֶיךָ, אִם יֵשׁ גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא שָׁלַח אֲדֹנָי אַחְאָב שָׁם לְבַקֵּשׁךָ, וְאָמְרוּ אֵין - אֵינְנו כֹּאן, וְהַשְׁבִּיעַ אַחְאָב אֶת הַמַּמְלָכָה וְאֶת הַגּוֹי כִּי לֹא יִמְצָאָכֶה, וְזוֹ רֵאִיהֶ שְׂאִינְךָ רֹצֵחַ לְהִירָאוֹת לִפְנֵי אַחְאָב אִף שְׂבוּדָאֵי אֶתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהוּא מַחֲפֵשׂ אוֹתְךָ, וְגַם עַתָּה אֵינְךָ חֹפֵץ לְהִירָאוֹת לִפְנָיו. (יא) וְעַתָּה אֶתָּה מִתְנַהֵג בְּהִיפֶךְ, וּמִבְקֵשׁ לְהַתְּגַלוֹת לִפְנָיו אִף שֶׁהוּא אֵינּוּ מַחֲפֵשׂ אוֹתְךָ, וְאָמַר לִי לֵךְ אָמֹר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵי. (יב) וּבֹדָאֵי גַם כַּעַת אֵין כּוֹוֹנֶתְךָ לְהַתְּגַלוֹת לִפְנָיו, אֲלֵא רַק לְהִירָאוֹת לוֹ שֶׁהוּא מַחֲפֵשׂ אוֹתְךָ לְשׂוֹא בְּאַרְצוֹת אַחֲרוֹת כִּי אֶתָּה כֹּאן בְּאַרְצוֹ, וְהִיָּה כֹּאשֶׁר אֲנִי אֵלֶיךָ מֵאַתָּה, וְרוּחַ ה' יִשְׁאָף עַל אֲשֶׁר לֹא אָדַע, וּבִאֲתֵי לְהִגִּיד לְאַחְאָב, וְלֹא יִמְצָאָךְ, וְהִרְגֵנִי, וְעֲבָדֶיךָ יָרָא אֶת ה' מִנְּעָרָי, וְאֵין לֶךְ לְגֵרוֹם לְהִרְגֵנִי. (יג) וְאֵל תַּחֲשׁוּב שֶׁאַחְאָב יִבִּין שֶׁאֵין בִּי אֲשֵׁמָה, כִּי אֶתָּה יָכוֹל לְהַעֲלֵם מִתֵּי שְׂתַרְצָה, הֲלֵא הִגַּדְתָּ לְאֲדֹנָי אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּהִרְגֵי אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי ה', וְאַחְאָב מְנַבִּיאֵי ה' מֵאֵה אִישׁ, חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעֲרָה, וְאַכְלָכֵם לָחֵם וּמִים, וְאַחְאָב גַּם כֵּן יָדַע זֹאת, כִּי הִרְיַגְתָּ הַנְּבִיאִים הֵיטֵה עַל יְדֵי אִיזָבֵל, וְלֹא עַל יְדֵי אַחְאָב, וּמַחַמַּת כֵּן הוּא חוֹשֵׁד בִּי כִּבְרַשִׁידֵי עִם נְבִיאֵי ה' לְהַחְבִּיאֵם וּלְהַצִּילֵם. (יד) וְעַתָּה אֶתָּה אָמֹר לֵךְ אָמֹר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵי, וְכִשְׁלֵא יִמְצָאֶךָ יַחֲשׁוּב שֶׁהַחֲבֵאתִי אוֹתְךָ כִּמוֹ שֶׁהַחֲבֵאתִי אֶת שָׂאֵר הַנְּבִיאִים, וְהִרְגֵנִי. (טו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי, חֵי ה' צְבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדָתִי לְפָנָיו, כִּי הַיּוֹם אֲרָאָה אֶלְיוֹ. (טז) וַיֵּלֶךְ עֲבָדָיו לְקִרְאֵת אַחְאָב, וַיִּגַּד לוֹ אֶת מַה שֶׁאָמַר לוֹ אֱלֹהֵי, וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לְקִרְאֵת אֱלֹהֵי. (יז) וַיְהִי כִּרְאֹת אַחְאָב אֶת אֱלֹהֵי, וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶלְיוֹ, הֲאֵתָה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל, כִּי בִכֵּךְ שִׁעַצַּרְתָּ אֶת הַגְּשָׁמִים גִּרְמַת רַעַה לְיִשְׂרָאֵל. (יח) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי לְאַחְאָב, לֹא עֹכְרִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל, כִּיוֹן שֶׁכֹּאשֶׁר יִשְׂרָאֵל עֹבַדִּים עֲבוּדָה זָרָה אֵינִם נַחֲשָׁבִים כִּי־יִשְׂרָאֵל אֲלֵא כְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם, כִּי אִם אֶתָּה וּבֵית אָבִיךָ עֲכַרְתֶּם אֶת יִשְׂרָאֵל, בְּעֲזָבְכֶם אֶת מִצְוֹת ה' וְתֵלֶךְ אַחֲרַי הַבְּעֵלִים, וּבִכֵּךְ עֲשִׂיתֶם שִׁיהִי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל הַגּוֹיִים, וּמַחַמַּת כֵּן הִיוּ רְאוּיִים לְעוֹנֵשׁ זֶה שֶׁל עֲצִירַת טַל וּמֵטֵר, וְאַתֶּם הַגּוֹרְמִים לִכֵּךְ. (יט) וְעַתָּה, כְּדִי שֶׁאֲשִׁיב אוֹתֶם בְּתִשׁוּבָה, שְׁלַח קִבְּץ אֵלֵי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הַר הַכְּרִמָּל, וְאֶת נְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים, וְנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת, וְנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה הֵם אֲכָלֵי שְׁלֶחַן אִיזָבֵל. כֹּאן מִתְחִילִים הַסְּפָרִידִים (כ) וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵם בָּאוּ מִעַצְמָם וּמִרְצוֹנָם, אֲבֵל נְבִיאֵי הַבְּעַל וְהָאֲשִׁירָה לֹא רָצוּ לְבוֹא, וַיִּקְבַּץ אֶת הַנְּבִיאִים בְּעַל כְּרַחֵם אֶל הַר הַכְּרִמָּל [וְאִמְנָם לֹא קִיבַץ אֲלֵא אֶת נְבִיאֵי הַבְּעַל, אֲבֵל נְבִיאֵי הָאֲשִׁירָה שֶׁהִיוּ אוֹכְלֵי שׁוֹלְחָנָה שֶׁל אִיזָבֵל לֹא בָאוּ, כִּי לֹא הִנִּיחָה לָהֶם אִיזָבֵל לִלְכַת לָשׁ]. (כא) וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵי אֶל כָּל הָעָם, וַיֹּאמֶר, עַד מֵתֵי אֶתֶם פְּסָחִים -מִדְּלֹגִים, כִּמוֹ פִּיסַח הַמְּדַלֵּג עַל רַגְלוֹ הָאֲחֻת] עַל שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים, כִּי אַתֶּם עֹבַדִּים אֶת הַבְּעַל, וּבְזִמְנָן שְׂבֵאָה עֲלֵיכֶם צָרָה אַתֶּם מִתְּפַלְלִים לָהּ שִׁוְשִׁיעַ אַתְּכֶם, וְזֶה לֹא יִתְּכֶן, כִּי אֵין 'מִמוּצֵעַ' בֵּין הַדְּבָרִים, אֲלֵא אִם ה'**

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מגוון לימודים בנושאים שונים, ובכמה שפות. מעוניין ללמוד ולהבין את שאר פרקי הנ"ך? הצטרף למסלול לימוד 'נ"ך מבואר' של ארגון 'שתי הלכות ביום', ותקבל פרקי נ"ך מבוארים, בכל בוקר ישירות לתיבת הדוא"ל שלך!

להצטרפות לאחד או יותר ממסלולי הלימוד בדוא"ל: office@2halachot.org

הבטרה מבוארת

על-פי המלבי"ם

שתי הלכות ביום

הָאֱלֹהִים, לְכוּ אַחֲרָיו, והוא ציוה להכרית את הבעל ולשקצו. וְאִם אַתֶּם הוֹלְכִים אַחֲרַי הַבַּעַל, לְכוּ אַחֲרָיו בְּלִבְד, ואין לכם חלק בה'.
 וְלֹא עֲנוּ הָעָם אֶתֹּו דְבַר, כי היו מסתפקים בדבר. (כב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו אֶל הָעָם, ראו, שבבחינה זו יוכח שה' הוא האלוקים, ולא יוכלו
 נביאי הבעל לתרץ כי מחמת איזה טעם צדדי לא הצליחו במעשיהם, כי אֲנִי נֹתַרְתִּי נְבִיא לַה' לְבַדִּי, וְנִבְיָאֵי הַבַּעַל רַבִּים יוֹתֵר, שהם
 אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ, ויש להם יתרון מצד הכמות. (כג) וַיִּתְּנוּ לָנוּ שְׁנַיִם פְּרִים, שאינם שוים לגמרי, וַיִּבְחָרוּ לָהֶם נְבִיאֵי הַבַּעַל
 אֶת הַפֶּר הָאֶחָד, המובחר שביניהם, וַיִּנְתְּחֵהוּ, וַיִּשְׁמֹו אֶת הַנְּתַחִים עַל הָעֵצִים, וְאִשׁ לֹא יִשְׁמֹו. וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת הַפֶּר הָאֶחָד, הגרוע
 מביניהם, וְנִתְּתִי אוֹתוֹ עַל הָעֵצִים, וְאִשׁ לֹא אֶשִׂים. (כד) וַקְּרָאתֶם תַּחִילָה בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם, וְאֲנִי אֶקְרָא אַחֲרֵיכֶם בְּשֵׁם ה', וְהָיָה
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה לְקוֹרְאָיו בְּאִשׁ, הוא הָאֱלֹהִים. וַיַּעַן כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ, טוֹב הַדְּבַר, כי העם היו באמת מסופקים בדבר, ורצו
 לעמוד על בירורו. (כה) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו לְנְבִיאֵי הַבַּעַל, בְּחָרוּ לָכֶם תַּחִילָה אֶת הַפֶּר הָאֶחָד, וַעֲשׂוּ רֵאשֻׁנָּה, כִּי אַתֶּם הַרְבִּים, וַקְּרָאוּ
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם, וְאִשׁ לֹא תִשְׁמֹו. (כו) וַיִּקְחוּ אֶת הַפֶּר אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם [כי בכך שנתן להם את האפשרות לבחור ראשונים את הפר,
 הרי זה כאילו נתנו להם], וַיַּעֲשׂוּ, וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִהַבְּקָר וְעַד הַצֹּהֲרִים, לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ, וְאִין קוֹל שֶׁל נְבוּאָה בֵּא אֵלֵיכֶם, וְאִין
 עֲנָה - לא נענו על ידי אש, וַיִּפְסְחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ - דילגו והרסו את המזבח אֲשֶׁר עֲשָׂה אֱלֹהֵיו וְהִכִּין לָשֵׁם ה', כי אמרו שבגלל מזבח זה
 אין יורדת להם אש. (כז) וַיְהִי בַצֹּהֲרִים, שאז היתה עיקר תקוותם של נביאי הבעל, כיון שהבעל זו עבודת השמש, ובצהריים
 נמצאת השמש בעוצם תוקפה, וַיְהִיתֵל בָּהֶם אֱלֹהֵיו, לומר להם דברי לעג ושחוק הפך מכוונתו האמיתית, וַיֹּאמֶר לְנְבִיאֵי הַבַּעַל,
 קְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל, כִּי הִרִי לְדַבְרֵיכֶם אֱלֹהִים הוּא, כִּי שִׁיחַ וְכִי שִׁיג לֹו - שמא הוא מדבר או חושב בענין אחר, ומחמת כן אינו שומע
 את קולכם, וְכִי דַרְדָּ לֹו - שמא הלך למקום רחוק ולכן אינו עונה לכם, או אוֹלֵי יִשְׁן הוּא, וַיִּקְצַץ עַל יַדֵּי שֶׁתְּקָרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל. (כח)
 ואותם נביא הבעל שמעו לעצתו של אליהו, אף שאמר להם כן בדרך שחוק והיתול, וַיִּקְרָאוּ לַאלוהיהם בְּקוֹל גְּדוֹל, וַיִּתְגַּדְּדוּ
 כַּמִּשְׁפָּטִים בַּחֲרָבוֹת וּבַרְמָחִים, עַד שֶׁפָּדָ דָם עֲלֵיהֶם - עד שנשפך דם, כי חשבו אולי ירגיש אלוהיהם בצער נביאיו הדוקרים את
 עצמם בחרבות עד שנשפך דם. (כט) וַיְהִי כַעֲבֹר הַצֹּהֲרִים, ובאותו זמן מתחילה השמש להחלש, והבינו כבר שאין להם תקווה
 להיענות באש, וַיִּתְנַבְּאוּ נְבוּאוֹת שֶׁקֶר עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה, ואמרו בשם אלוהיהם דברי נבואה שונים, כגון שכועס הוא על עובדיו
 ולכן לא ענה להם באש וכיוצא בזה, וְאִין קוֹל הַעוֹנָה לָהֶם, וְאִין עֲנָה לְדַבְרֵיהֶם, וְאִין קָשָׁב - וגם העם לא הקשיבו לנבואות השקר
 שלהם, ולא קיבלו את דבריהם. (ל) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו לְכָל הָעָם, אחרי שראיתם שאין ממשות בעבודת הבעל, גִּשׁוּ אֵלַי, לראות שאיני
 עושה עורמה או תחבולה, וַיִּגְשׂוּ כָל הָעָם אֵלָיו, וַיִּרְפָּא אֶת מִזְבֵּחַ ה' הַהָרוּס - את המזבח שבנה מתחילה, והרסוהו נביאי הבעל,
 כמו שהתבאר לעיל. (לא) וַיִּקַּח אֱלֹהֵיו שְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים, ולא התכוין לשנים עשר מזלות, אלא כַּמִּסְפָּר שְׁבַטֵי בְנֵי יַעֲקֹב, אֲשֶׁר
 הָיָה דְבַר ה' אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִי שִׁמְךָ, וכוונת ה' היתה שיהיה למעלה מהמזלות ומושל אף על המלאכים. (לב) וַיִּבְנֶה אֱלֹהֵיו
 אֶת הָאֲבָנִים ואמר בפירוש שעושה מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם ה', כדי שתהא בו קדושת מזבח, וַיַּעַשׂ תַּעֲלָה הַמוֹכֵנָה לְקַבֵּל מִים בְּשִׁיעוֹר כְּבִית
 סְאִתִּים זָרַע, שזה היה גודל חצר המשכן, מאה אמה על חמישים אמה, סָבִיב לְמִזְבֵּחַ, וכמו שקדושת המזבח שבמשכן התפשטה
 למרחק זה, כך קדושת המזבח שבנה אליהו התפשטה לשטח זה של מאה על חמישים אמה. (לג) וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים עַל הַמִּזְבֵּחַ,
 וַיִּנְתַּח אֶת הַפֶּר, וַיִּשֶׂם עַל הָעֵצִים. (לד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו, מִלֵּאוּ אַרְבַּעָה כְּדִים מִים, וַיִּצְקוּ עַל הָעֵלָה וְעַל הָעֵצִים, כדי להוכיח שאין
 בדבר מעשה כשפים, שהכשפים מתבטלים במגע עם מים, ועל ידי זה גם יגדל הנס, שתֵּרַד הָאִשׁ עַל הַמִּים, וַיֹּאמֶר שְׁנֹו - עשו כן פעם
 שניה, לשפוך ארבעה כדים מלאים מים, וַיִּשְׁנֹו. וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁוּ - עשו כן פעם שלישית, וַיִּשְׁלֹשׁוּ. (לה) כיון ששפכו מים רבים על
 המזבח, זרמו המים למטה, וַיִּלְכּוּ הַמִּים עַל הַקֶּרֶקַע סָבִיב לְמִזְבֵּחַ, וְגַם אֶת הַתַּעֲלָה שֶׁעָשָׂה מִלֵּא אֱלֹהֵיו מִים. (לו) וַיְהִי בַעֲלוֹת
 הַמִּנְחָה - כשהגיע זמן תפילת המנחה, וַיִּגֶשׁ אֱלֹהֵיו הַנְּבִיא לְפָנָיו ה', וַיֹּאמֶר, ה' אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל, הַיּוֹם יוֹדַע כִּי אַתָּה
 אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל - שעדיין אלוהותך שולטת בישראל, להשגיח עליהם ולשכון בתוכם אף על פי שהם חוטאים, וְאֲנִי עַבְדְּךָ, וּבְדַבְרְךָ
 עֲשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, שבניתי מזבח להקריב קרבנות אף שבדרך כלל הדבר אסור, שהרי לאחר שנבנה בית המקדש נאסר
 להקריב קרבנות לה' במזבחות אחרים [אמנם אליהו, כנביא, רשאי להורות הוראת שעה לעשות מעשה כזה שבדרך כלל הוא
 אסור]. (לז) עֲנִי ה' עֲנִי, וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי אַתָּה ה' הָאֱלֹהִים, והוסיף אליהו לומר מדוע ישראל טועים אחרי עבודה זרה, וְאַתָּה
 הַסַּבֵּת אֶת לִבָּם אַחֲרָנִית - בראת את האדם באופן שאינו משיג את הדברים מהסיבה אל התוצאה, אלא מהתוצאה המאוחרת הם
 משיגים את הסיבה שקדמה לה, ולכן מועד האדם לטעות בדברים התלויים בשכל ובהבנה, ואינו משיג בשלמות את השגחת ה'
 בעולם. (לח) וַתִּפֵּל אִשׁ ה', וַתֹּאכַל תַּחִילָה אֶת הָעֵלָה, שזה עיקר התכלית שלמענו ירדה האש מן השמים, וְאֶת הָעֵצִים שהם
 מכשירי הקרבן, וְאֶת הָאֲבָנִים של המזבח, וְאֶת הָעֶפֶר שסביבו, וְאֶת הַמִּים אֲשֶׁר בַּתַּעֲלָה לַחֲכָה, שלא כדרך הטבע. (לט) וַיִּרְא כָּל
 הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ, ה' הוא הָאֱלֹהִים, כפי שנודע להם על ידי ירידת האש מן השמים, והוסיפו ואמרו ה' הוא הָאֱלֹהִים
 ולא הבעל, כי ראו שאין בו ממש:

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

טל': 076-5404360

ת.ד. 23053 ירושלים 9123001

דואר: office@2halachot.org

ENGLISH | ESPAÑOL | FRANÇAIS | РУССКИЙ | עברית

שליחת לימוד יומי בדואר אלקטרוני, הפצת לוחות לימוד יומיים. עשה לך רב, תיאום חברות

Daily Direct Learning via E-mail

שתי הלכות ביום
Shtey Halachot Beyom

02-5005321